

[K. B. Andersen.]

flere friskolelærere har været inde på, at man ikke var så bekymret. Det skulle nok klares efter en vis overgang. Jeg er mere betænkelig ved — og det er det, jeg gerne vil fremdrage i dag, bl. a. for derved at få en udtalelse fra den højtærede minister — at vi nu under denne lov også har de private real- og gymnasieskolelæreres hovedskoleklasser, en gruppe skoler, der ikke hører til det, vi kalder egentlige friskoler. Jeg er ikke i tvivl om, at de fleste af dem helt og fuldt vil leve op til lovens ånd, men man har af og til set på tryk, og jeg fik det forebragt mundtligt forleden af en person, der står disse skoleformer meget nær, at disse skoler nok skulle få meget gode kår, fordi de kunne give den mellemskoleundervisning, man har forhindret de offentlige skoler i at give. Det må vel være meningen — det vil jeg gerne spørge den højtærede minister om — at hvor der kun er en 6. og 7. klasse i en skole af denne art, må det være en udelte klasse med differentiering inden for den enkelte klasse under hensyn til børnenes anlæg og evner, således at de alle får det fulde udbytte af deres skoletid, så undervisningen ikke bare lægger an på at forberede dem af børnene, der skal videre til real- eller gymnasielinjen. Der står i friskolelovens § 1, at friskolerne skal give en undervisning, der står mål med, hvad der almindeligt kræves i folkeskolen, og der må selvfølgelig også være en differentiering, der virkelig tager hensyn til de forskellige børns anlæg og evner.

Bestemmelserne vedrørende lovens ikrafttræden og tilbagevirkende kraft kan jeg fuldt ud anerkende. Jeg vil gerne spørge ministeren, om den lille lovændring, vi vedtog i fjor, da rådighedsbeløbet fra at være delt op i tre områder landet over blev samlet til et beløb for hele landet, for så vidt slet ikke når at træde i kraft, da den skulle vedrøre tilskudsåret 1959, og denne lov gives med tilbagevirkende kraft fra januar 1959. Sådan har jeg forstået det, og jeg kan eventuelt få svar i udvalget, men jeg

vil dog gerne være sikker på, at jeg har forstået dette rigtigt.

Til sidst en lille bøn til den højtærede minister i forbindelse med fremtidige lignende forslag. Det foreliggende lovforslag er et af de forslag, hvor det på samme måde som i den ungdomsskolelov, vi arbejder med for tiden, hedder, at i § 1 ændres det og det og i § 3, stk. 2, det og det og sådan videre frem. Det er et forhold, som gør det meget vanskeligt at få det fulde overblik over, hvad det hele egentlig drejer sig om. Jeg indrømmer, at den højtærede minister måske kan forsvare sig med, at det kun drejer sig om ændringer på visse bestemte punkter, men det er dog ganske givet, at når vi nu har friskoleloven til behandling, kunne det tænkes, at der var andre ting, man kunne ønske at se på samtidig, og det kunne tænkes, at vi fik mere ud af arbejdet med sagen, når vi havde samtlige paragrafer ved hånden. Man kan sige, at det kan de af os, som får sæde i udvalget, nemt skaffe sig. Det er rigtigt.

Men også tingets øvrige medlemmer skulle gerne have de samme muligheder for at få et helhedsbillede, og skal man først til at skaffe sig den sidste friskolelov og opdage, at den på samme måde henviser til de foregående, bliver det lidt besværligt. Derfor ville det have været rart, om man havde anvendt den fremgangsmåde, som man har brugt ved udformningen af flere love her i tinget, nemlig at man enten som bilag optrykker den gamle lov og fremhæver, hvad der ændres, eller man som bilag vedlægger den bekendtgørelse, der blev udarbejdet i maj 1959 til den gamle lov. Dermed havde man virkelig haft en mulighed for at sammenligne. Man taler somme tider om, at vi laver lovjaskeri, og man spørger, om det er administrationen eller folkettinget, der udformer lovene. Det ville i hvert fald fremme bestræbelserne for, at det bliver os, der laver lovene, og det ville hjælpe os, hvis vi fik så megen hjælp som muligt til selve tilblivelsen. Dette er altså en lille bøn om, at man ved fremtidige